

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 1858/23

לפני: כבוד השופט י' עמית
כבוד השופטת ד' ברק-ארז
כבוד השופט א' שטיין

המערער: פלוני

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי לנוער
בירושלים בת"פ 019934-08-20 שניתן ביום 23.01.2023 על
ידי כבוד השופט אברהם רובין

תאריך הישיבה: כ"ט בסיון התשפ"ג (18.06.2023)

בשם המערער: עו"ד מחמוד רבאח
בשם המשיבה: עו"ד עילית מידן
בשם שירות המבחן לנוער: עו"ס טלי סמואל

פסק-דין

השופט י' עמית:

ערעור על גזר הדין של בית המשפט לנוער בבית המשפט המחוזי בירושלים,
שבמסגרתו נגזרו על המערער, בין היתר, שבעה חודשי מאסר בפועל.

1. על פי כתב האישום המתוקן שבו הורשע המערער על פי הודאתו, ביום 10.8.2019
רכב שבו נהג ושלווה נוסעים לבושים בלבוש חרדי, נקלעו בשל טעות בניווט לדרך ללא
מוצא בשכונת ראס אל עמוד. הרכב הותקף על ידי מספר תושבים מהשכונה, ובהם
המערער ונאשם נוסף בכתב האישום. חבורת התוקפים צעקה "יהודים" ו-"חרדים חרדים",
תתקפו אותם והחלה לתקוף את הרכב בצוותא חדא. חלק מבני החבורה יידו אבנים על
הרכב, בעטו בו, יידו סלע על שמשות הקדמית של הרכב אשר נופצה, ניסו לפתוח את
דלתות הרכב וקפצו על מכסה המנוע של הרכב. במהלך התקיפה המערער הלם בעוצמה
באגרופו על החלון הימני האחורי של הרכב, והנאשם השני ניפץ את שמשות האחורית
של הרכב באמצעות קורה, שהגיעה עד לחלקו הקדמי של הרכב וגרמה לפיזור חלקי
זכוכית בתוך הרכב. חלק מבני החבורה היכו את נהג הרכב בידיהם, ואחד מבני החבורה

הכניס את פלג גופו העליון לתוך עמדת הנהג והיכה את הנהג באגרופים בפניו, עד שזה הצליח לברוח בנסיעה מהמקום. כתוצאה ממעשי החבורה נגרמו לרכב נזקים שונים: השמשה האחורית של הרכב נופצה, השמשה הקדמית נסדקה, וכן נגרמו לרכב פגיעות פח.

על רקע מעשים אלה, הורשע המערער, שבעת האירוע היה קטין בן 17 ו-4 חודשים, בעבירה של חבלה בכוונה מחמירה לפי סעיף 329(2) יחד עם סעיף 29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק); ובעבירה של היזק בזדון – עבירה לפי סעיף 413 יחד עם סעיף 29 לחוק.

2. בית משפט קמא השית על המערער 7 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו; 6 חודשי מאסר על תנאי לתקופה של 3 שנים מיום שחרורו מהכלא אם יעבור עבירת אלימות נגד הגוף מסוג פשע; ופיצוי לכל אחד מנפגעי העבירה, ארבעה במספר, בסכום של 2,500 ש"ח לכל נפגע עבירה.

על גזר הדין נסב הערעור שלפנינו.

3. עיקרו של הערעור בהליך השיקום שעבר המערער, ובהמלצה החיובית של שירות המבחן. הסניגור המלומד הוסיף ועמד על כך שבמהלך האירוע נכנס לשכונה רכב נוסף שבו נסעו יהודים והמערער סייע לרכב להיחלץ מהמקום ללא פגע. עוד הצביע הסניגור על נסיבותיו האישיות של המערער הנושא בעול פרנסת הבית בשל מחלת אביו, על עברו הנקי, ועל כך שמאז ביצוע העבירה לא הסתבך בפלילים. בנוסף, שירות המבחן ובית משפט קמא קיבלו את הסברו של המערער כי העבירות לא בוצעו ממניע גזעני, והצטרפותו לאירוע נבעה מרצון לשאת חן בעיני קבוצת השווים לו.

בשל זאת, ביקש המערער לכל הפחות להמיר את עונש המאסר בפועל למאסר בעבודות שירות.

4. דין הערעור להידחות.

אכן, לא נעלם מעינינו כי המערער היה קטין בעת האירוע וכי עלה על הדרך השיקומית. ברם, לא ניתן להתעלם מחומרת העבירה בה הורשע המערער, שהעונש בצידה הוא 20 שנות מאסר. האירוע, במהותו, היה מעין "ניסיון לינץ", בעוברי אורח תמימים שנקלעו שלא בטובתם לשכונה במזרח ירושלים. העונש שהושת על המערער

הוא על הרף הנמוך, גם בהתחשב בקטינותו, בהינתן ש"לא פעם ולא פעמיים, עמד בית משפט זה על חומרתן היתירה של עבירות אלימות המבוצעות על רקע גזעני, במסגרת המון משולהב; על אחת כמה וכמה שכך הוא הדין, כאשר אותו המון מוסת תוקף, באלמות רבה, אנשים תמימים שאתרע מזלם ליפול לידי" (ע"פ 5633/22 אל דין נ' מדינת ישראל, פסקה 16 והאסמכתאות שם (28.11.22)). במקרים מעין אלה, וכפי שציין בית משפט קמא, הסתפקות בעונש מאסר לריצוי בעבודות שירות אינה עולה בקנה אחד עם מדיניות הפסיקה בנושא.

4. סוף דבר: עיקרון ההלימה; הצורך להגן על שלום הציבור; שיקולי הרתעת הרבים והרתעת היחיד – כל אלה מביאים לכך שלא מצאנו להתערב בגזר דינו המתון של בית משפט קמא.

אשר על כן, הערעור נדחה.

ניתן היום, כ"ט בסיון התשפ"ג (18.6.2023).

ש ו פ ט

ש ו פ ט ת

ש ו פ ט